

Vid ve španělštině a češtině

Judit ROMEU LABAYEN

Abstrakt

Tato práce se zabývá srovnáním vidu v češtině a ve španělštině. Vychází z předpokladu z *theory of grounding*, že v narativním textu se informace zachycuje ve dvou plánech vyprávění, které jsou formálně rozlišené. Při srovnání se pracuje s hypotézou, že oba jazyky používají vid k formálnímu rozlišování těchto dvou plánů. První analýza ukáže, že jeden ze základních rozdílů mezi oběma jazyky spočívá v odlišné roli lexikálních vlastností predikátu. V češtině mohou lexikální vlastnosti predikátu ovlivnit výběr vidu, zatímco ve španělštině nikoli. Toto zjištění potvrzuje i další část srovnání, která se zabývá vyjádřením částečné a úplné současnosti, předčasnosti a následnosti. Poslední část práce je věnována současnému vyjádření zmíněných časových souvislostí a významu habituálnosti.

This work compares some points of verbal aspect in Czech and Spanish. The starting point is the assumption, according to the theory of grounding, that in a narrative text the information is trapped on two planes, which are formally distinguished. This comparison works on the hypothesis that both languages use verbal aspect to formally distinguish both planes. The first part of the analysis shows that one of the main differences between both languages consists of the different role of the lexical properties of the predicate. In Czech lexical properties of the predicate can influence the selection of aspect, whereas in Spanish they cannot. This finding is confirmed in the next part of the comparison which deals with the expression of partial and total simultaneity, anteriority and posteriority. The last part of the work is dedicated to the simultaneous expression of these temporal relationships and habitual meaning.